

Jako svatá Agáta

JÁHEN JOSEF JANŠTA

Eliška leží ve svém lůžku, přikrývku má až po bradu, oči má však otevřené a čeká na maminku. Slíbila jí, že ještě za ní přijde. Měla přitom v ruce mobil, že si ještě musí něco vyřídit z práce. Hovor je dlouhý, ale děvče ani na okamžik nepřivře oči.

Konečně se otevírají dveře a maminka je tu. Diví se. „Ty ještě nespíš?“

Tentokrát to není jenom polibek, ale vřelé objetí a jemné označení křížem na celé čelo.

„Mami, proč jsi smutná?“

„Zítra v práci musím být hodně statečná. Jako svatá Agáta, která bude mít svátek. Byla jenom o několik roků starší než ty. Nezapřela víru, i když jí vyhrožovali mučením. Slibovali jí všechno možné. Ale ona necouvla a dala za věrnost Pánu Ježíši život.“

„Jak půjdu ze školy, tak zajdu do kostela a tam se za tebe pomodlím,“ slibuje Eliška.

„Jsi hodná, nedělej si starosti,“ šeptá maminka, a přečte jen se nakonec pousměje.

Na druhý den chtěla jít Eliška ze školy sama, ale holky s ní chtějí řešit písečku, kterou slíbila šestákům učitelka z angličtiny.

Blíží se přitom ke kostelu a Eliška se jim bojí říct, že půjde dovnitř. Budou se mi smát. Pak to budou probírat s ostatními holkami. Žádná z nich nechodí do kostela. Nemohou to pochopit. Půjdu s nimi dál a pak se vrátím.

Už jdou kolem vstupních dveří. Nejsou zamknuté. Otec Václav říká, že Pán Ježíš je tu pro lidi, a ne proto, aby byl zavřený. Eliška se zastavuje a je náhle rozhodnuta. Ne, nezradím. Budu jako svatá Agáta. Statečná. I maminka musí být statečná.

„Co tu stojíš?“ ptá se Ema, které se málokdo protiví.

„Půjdu do kostela pomodlit se za maminku. Musí být dneska v práci statečná.“

„Co?“ ptá se Ema a zároveň se i směje.

Eliška nato nic neříká. Otevírá dveře a vstupuje do chrámu. Jde až dopředu před svatostánek. Tam se tiše modlí: „Pane Ježíši, klaním se ti a věřím, že jsi tu ve svatostánku. Děkuji ti, že jsem dokázala sem přijít. Prosim tě moc za maminku, aby to v práci zvládla.“

Zůstává ještě nějakou dobu klečat a pak dodává: „Svatá Agáto, pomáhej mamince, aby byla statečná. Ale prosím tě, ať nemusí umřít jako ty. A vrátí se nám domů veselá.“

Holky venku ještě klábosí. Čekají na ni. Chtějí se s ní poradit, co se vlastně mají učit.

Doma je s dětmi tatínek. Eliška mu pomáhá se dvěma mladšími sestrami. Maminka přichází domů hodně pozdě. Eliška na ni už dlouho čeká pod peřinou.

„Tak co, mami?“ zeptá se jí dcera, když se k ní nakloní, aby zjistila, zdali spí.

„Řekla jsem jim vše po pravdě. Svatá Agáta mi pomohla, abych to dokázala. Musím z práce odejít. Ale sehnala jsem si nové zaměstnání. A myslím, že se mi tam bude líbit.“

Eliška vzápětí usíná šťastná. Její maminka se totiž zase usmívá.

Svatou Agátu si připomínáme v církvi 5. února.

Ilustrace: Jirí Vančura

Milí kluci, dnes se do objevování rekordů a kuriozit skutečně ponoříme. V rámci světa zvířat, do kterého jsme před časem vpluli, se totiž tentokrát zaměříme na konkrétní vodní zvíře. Napovím vám, že ačkoliv jako ryba vypadá, jedná se o savce. A to velmi inteligentního a sympatického savce. Ted' už zbývá jen dodat, že pokud jste dočetli až sem a čekáte nyní článek o delfínech, pak je vaše očekávání zcela správné.

VRUTŮ NENÍ NIKDY DOST!

Víme, že jsou delfíni opravdu hraví a rádi skotačí ve vlnách i nad vodní hladinou. Jak však najít mezi delfíny opravdového rekordmana v akrobacii? Podle přírodovědců je jím delfín dlouholebý. Tento štíhlý a svalnatý delfíní druh se prý dokáže při jednom skoku otočit kolem své osy až sedmkrát. Vědci se domnívají, že pomocí skákání delfíni vyjadřují emoce, vábí samičku nebo se i zbavují parazitů.

DELFINÍ DUPLANTIS

Švédský skokan o tyči Armand Duplantis platí v atletice za opravdové zjevení. Od útlého mládí si přisvojuje rekord za rekordem a v pouhých 23 letech je se zápisem 621 cm neohroženým světovým rekordmanem. Kam se však Duplantis hrabe na delfína. Konkré-

ně na delfína skákavého. Ten totiž drží rekord ve skoku do výšky mezi delfíny, když dokáže vystřelit až 8 metrů nad vodní hladinu.

NENÍ TO JEN O SKÁKÁNÍ!

Ted' půjdeme na chvíli k řece. I v ní totiž najdeme delfína, konkrétně delfínovce amazonského. A jde o zajímavé stvoření. Posuďte sami. V první řadě se jedná o jediného delfína, jehož tělo je porostlé srsti. Za druhé – díky uvolněným krčním obrat-

lům má velmi ohebný krk. Může tak naklonit hlavu až do úhlu 90° oproti tělu. A na závěr ještě jedna kuriozita – jedná se o největší delfíní druh dorůstající až do 2,6 m délky. Pokud bychom však hledali vůbec největšího zástupce čeledi delfínovitých, bude jím paradoxně kosatka dravá. Samec kosatky dosahuje při váze 6 tun délky 6–8 metrů.

DELFIN BREJLOUN

A ještě jednou k delfínovcům, tentokrát však ne do Amazonie, nýbrž do indických řek Gangy a Indu za delfínovcem ganžským. Tento sladkovodní delfíní druh je specifický tím, že téměř nevidí. Vědci zjistili, že v jeho očích nejsou na rozdíl od jiných zvířat průzračné čočky. Jeho oči jsou navíc tak malé (asi jako dírka od špendlíku), že do oka jen stěží pronikne nějaké světlo. To je důkazem, že tento delfín téměř nevidí, a jde tak o delfína se suverénně nejhorším zrakem.

Delfínovec amazonský

DELFIN, NEBO ČLOVĚK?

Je takřka neuvěřitelné, že v Písmu není o delfínech ani čárka. Delfíni jsou přitom opravdu unikátní stvoření. Mají s lidmi tolik společného a pravidelně se umísťují na předních příčkách v různých soutěžích a ankétách o nejsympatičtější a nejpozitivnější zvíře. Co nám chtěl Bůh skrze delfíny říct? Možná v nich máme vidět sami sebe, mají nám sami sebe připomínat. Že jsme tak jako delfíni stvoření přátelská, otevřená a tem-

peramentní. Že si nemáme dělat zbytečné starosti o zítřek?

Zdroje: kniha Guinness World Records 2016 wikipedia.org vesmir.cz/cz/casopis veda.instory.cz

Foto: willyam, Uryadnikov Sergey, Marilena, Imago Photo - Adobe stock

Signore, ti amo!

Pane, miluji tě. Toto jsou poslední slova velikého muže, emeritního papeže Benedikta XVI., který je zašeptal kolem třetí hodiny ranní, v době největší tmy, několik hodin před svou smrtí. Na cestu k milovanému Pánu vykročil bývalý papež, vlastním jménem Joseph Ratzinger, 31. prosince 2022. Ze světa odešel mimořádný teolog, jeden z nejvdělanějších lidí své doby, milovník vážné hudby, a především papež Benedikt XVI.

Narodil se v Bavorsku, 16. dubna 1927, do zbožné katolické rodiny. Ve 14 letech musel povinně nastoupit do nacistické mládežnické organizace Hitlerjugend. Mladý Joseph se odmítal zúčastnit jakéhokoliv setkání či aktivity. Po ukončení války vstoupil do semináře a byl vysvěcen 29. června 1951. Začal se prosazovat jako výrazný teolog a myslitel. Významné bylo jeho působení na II. vatikánském koncilu. V roce 1977 byl vysvěcen na biskupa a stal se mnichovským ar-

cibiskupem. Blízké osobní a pracovní přátelství ho pojilo se svatým papežem Janem Pavlem II., který ho roku 1981 jmenoval prefektem významné Kongregace pro nauku víry. Tutu službu vykonával až do svého zvolení papežem 19. dubna 2005.

Jak sám vysvětlil, volbou svého jména chtěl navázat na ctihodného papeže Benedikta XV., který „vedl církev v trýznivém údobí první světové války. Byl odvážným a ryzím prorokem míru a s neohroženou odvahou se snažil zabránit válečnému dramatu a zmírňovat jeho zhoubné následky.“ V pastoračních cestách po celém světě zase navazoval na svého předchůdce na Petrově stolci. V roce 2009 navštívil i Českou republiku. Údajně mu tato cesta byla rozmlouvána, neboť Česko je prý nejvíce ateistická země Evropy. O to více ale kontrastovalo vřelé přijetí, kterého se mu u nás dostalo jak od nejvyšších představitelů země, tak i od prostých lidí, kteří se ve velikém počtu shromáždili na setkáních v Brně a ve Staré Boleslavi. V Praze se Svatý otec v chrámu Panny Marie Vítězné poklonil Pražskému Jezulátku. Liturgickou hudbu tehdy zajišťoval dětský sbor Iuventus Gaude, kde jako sop-

rán zpívala i moje dcera. Protože byla z celého sboru nejmenší a stála v první řadě, podal si s ní, jako s mnoha jinými, papež ruku.

Působení Benedikta XVI. bylo významné jeho tvůrčím zpracováním tradice. O to více ale překvapila jeho dobrovolná rezignace na papežský úřad. Naposledy takto rezignoval Celestýn V. v roce 1294. Své odvážné rozhodnutí vysvětlil takto: „Poté, co jsem opakovaně zpytoval své svědomí před Bohem, došel jsem k jistotě, že mé síly, kvůli pokročilému věku, již nejsou vyhovující pro adekvátní výkon úřadu.“

Odchodem Josepha Ratzingera na věčnost přichází církev o brilantního myslitele, autora mnoha zásadních knih a hluboce věřícího člověka.

Milý otče! Děkujeme moc za tvoji službu!

Foto: Mazur-www.thepapalvisit.org.uk CC BY-NC-ND 2.0